

че рѣшеніето на реченото прекотѣженіе може да измѣни рѣшеніето на собствената сѣдба, ще отложи рѣшеніето за нея доро са присѣди новопоевеното прекотѣженіе.

Чл. 91.) Отъ прекотѣженіето на третото лице не са възбранава изпълненіето на прекотѣжимото рѣшеніе; но ако належи опасность или тѣщета за отъ страната на изпълненіето, търговското сѣдилище, на което са е възложило прекотѣженіето, може да заповѣда неговото отлаганіе до нѣкое време.

Чл. 92.) Прекотѣженіето отъ страна на третото лице като са докаже че трѣба да са приеме и че е достаточнo основно, прекотѣжимото рѣшеніе са уничтожава само колкото са касае до правдинѣтъ и до ентересѣтъ на третото лице, а другѣтъ му постановленія оставатъ дѣйствителны; но ако рѣшеніето е станѣло за нѣщо, което не може да са отдѣли, тогазъ са уничтожаватъ и точкѣтъ на рѣшеніето, които са касаѣтъ до означенѣтъ въ него противны страны.

Чл. 93.) Напротивъ, ако прекотѣженіето на третото лице са укаже за неприеманіе и безосновно, тогазъ прекотѣжителѣтъ са осѣжда не само на обезтѣтяваніето на своя противникъ, за тѣщетытъ, които му сѣ са причинили отъ туй, но и на парична глоба отъ половинъ лира турска до тры, които са плащатъ въ полза на сѣдилищната касса.

ГЛАВА ДЕВЕТА.

За апеллація (истина въ — ѳресис).

Чл. 94.) Цѣльта на апеллаціята е преобразованіето на рѣшеніе, издадено първоначално (първосѣдно) отъ нѣкое търговско сѣдилище, спорѣдъ 36-ия членъ на Притурката на търговскыя законъ, и което обнема нѣкое безправедно постановление.

Чл. 95.) Сѣдбытъ, които са окончателно (неповратно) сѣдѣтъ отъ търговскытъ сѣдилища, въ означенѣтъ предѣлы отъ 36-ия членъ на Притурката на търговскыя законъ, не